

İNSANLIĞI YAŞATMAK

İnsanlığı Yaşatmak İnsan kimdir? Çevremizde gördüğümüz ve görebileceğimiz, tanımını yaparken bile bazen zorlanabileceğimiz veya sadece kişi, birey deyip geçebileceğimiz kimseler midir? Bence değildir. Çünkü sırf bir canlıyı bu şekilde nitelemek bile o canlıyı duygusuz bir canavara çevirmeye yetiyor. Biz insanlar hissetme, düşünme, karar verme gibi özelliklere sahip olan canlılarız. Aslında bizi diğer canlılardan ayıran en önemli özellikler de bunlarken duygularımızı nasıl bu kadar değersizleştirebiliriz? Hissetmek olarak nitelendirebileceğimiz aslında içimizdeki merhamet duygusunu ortaya çıkaran bu özelliğimiz bizi insan yapan başlıca şeymiş, son günlerde çok üzücü şekillerde öğrendik. Nasıl mı öğrendik? Hepimizin az çok duyduğu yakın zamanda yaşanan bir olay var. İnsan demeye bin şahit isteyecek ama yine de insan olarak tanımlanabilen bir birey, bu Dünya’da bizlere maruz kalarak yaşamaya çalışan bir hayvan dostumuzu katletti. Artık böyle kan dondurucu olayları o kadar çok görür olduk ki şu an belki çoğumuzun aklında bu durum ufak bir olaymış gibi silinip ya da göz yumulup unutuldu. Hani demiştik ya insanı insan yapan özellikleri var hissetme duygusu gibi, işte bazen biz o duyguyu, merhamet duygumuzu, kalbimizin sesini unutup susturabiliyoruz. Bana insanlığımızın yaşayıp yaşamadığını sorgulatan şeylerde aslında böylelikle başlıyor. Duygularımızı nasıl bu kadar bastırıp böyle varlıklara dönüşüyoruz ya da insan olmak aslında böyle bir şey mi? Yaşanan kötü, kan dondurucu olaylar arasında, benim hayvan dostlarımızla ilgili olan bu olayı seçmemin sebebi ise kimseye hiçbir zararı dokunmayan, tek yaptığı nefes almak ve yaşamaya çalışmak olan bir canın, gaddarca rahatsızlık duyulmadan bu hayattan alınabiliyor olması. Üstüne üstlük bu durum sonucu sorumlu kişinin kılına zarar gelmeden serbest kalabilmesi gibi korkunç bir gerçek de varken. İşte bu yüzden soruyorum herkese: “İnsanlığımız Yaşıyor Mu?”

Eylül Eda Dal

veda

Veda ediyorum sana
En içten duygularımla
Aşıksan bana
Sakın beni bırakma
Gitmek istemiyorum
Ama zorunda gibi hissediyorum
Böyle hissettirme bana
Seviyorsun biliyorum
Seni sevmek en zoru
Göze almak zorundayım bu yolu
Kimse almasın beni Sen sevgini koru

Ben Ne Yaptım Size

Nasıl çıkmaza girer insan?
Nasıl bıkar bu hayattan?
Sevildiğini hissedemeden
Nasıl göçüp gider dünyadan?

Bu mu sizin adaletiniz?
Böyle adalet olmaz biliniz
Millet orada hayatını yaşarken
Beni nasıl ölüme terk ettiniz?

Sadece bir şey istedim hayatta
Sevmek, sevilmeğe istedim doyasıya
Herkes prenses gibi sevilirken
Annem bile sevgiyle bakmadı bana

Ben kendimden öğrendim sevmeyi
Ama hiç bilmeden seilmeyi
Sizden öğrendiğim tek bir şey vardı:
Ne olursa olsun hayata küsmekti

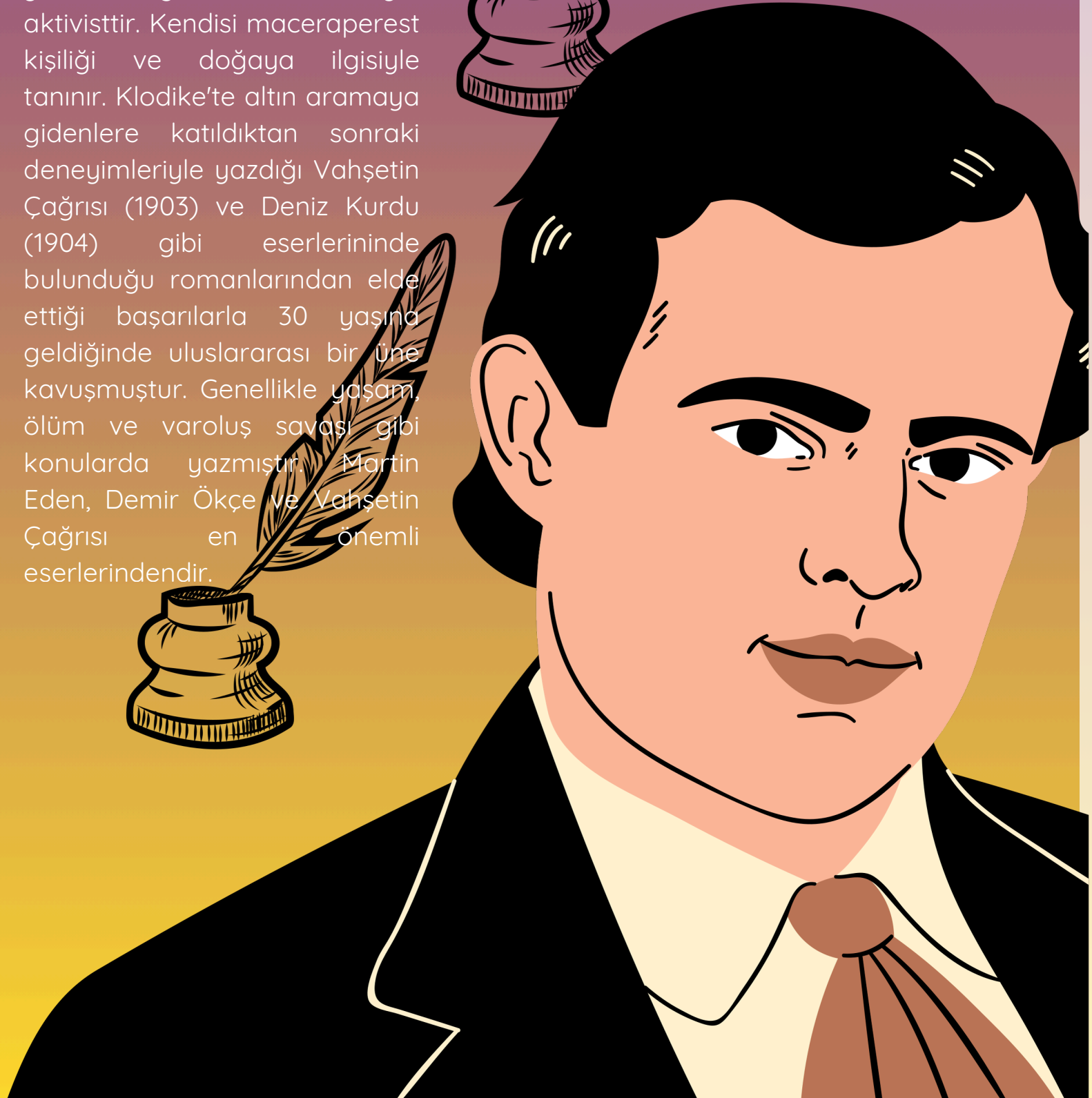
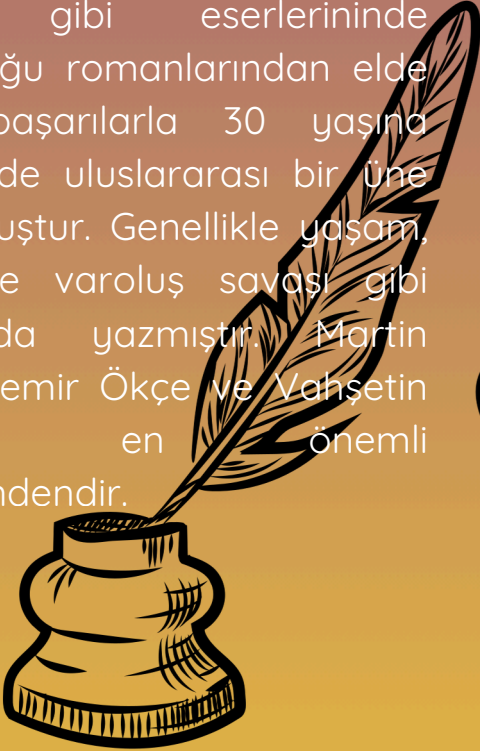
Ben şefkatle büyümeğe istedim
Hayatım boyunca bunu hayal ettim
Ama benden başka kimse yoktu yanımda
Beni sadece ben sevdim

Şimdi düşünüyorum sessizce
Ben ne yaptım da böyle oldu diye
Arkamdan bıçaklamışlar beni
Hep bakarken

JACK LONDON

1876-1916

Asıl adı John Griffith Chaney olan Jack London, Amerikalı yazar, gazeteci ve sosyal aktivisttir. Kendisi maceraperest kişiliği ve doğaya ilgisiyle tanınır. Klodike'te altın aramaya gidenlere katıldıktan sonraki deneyimleriyle yazdığı Vahşetin Çağrısı (1903) ve Deniz Kurdu (1904) gibi eserlerinde bulunduğu romanlarından elde ettiği başarılarla 30 yaşında geldiğinde uluslararası bir üne kavuşmuştur. Genellikle yaşam, ölüm ve varoluş savası gibi konularda yazmıştır. Martin Eden, Demir Ökçe ve Vahşetin Çağrısı en önemli eserlerindedir.

Ana karakterimiz Winter Hall, son yıllarda pek çok önemli siyasetçi, iş adamı, tüccar gibi farklı mesleklere ve konumlara sahip kişilerin şüpheli ölümlerinin altında gizemli bir örgüt olduğunu düşünmektedir. Amerika'da, hatta bütün dünyada şimdiye dek faaliyet göstermiş olan en berbat süikast örgütünü ortaya çıkarmaya iki yıldır kendini adanmış durumdadır. En sonunda arkadaşı sayesinde büronun ikametgâhlarından birine gider. Orada büronun şefi Ivan Dragomiloff ile tanışır. Hall ondan Süikast Bürosu şefinin öldürülmesini ister.

Dragomiloff "Eğer ölümümü haklı çıkaracak ölçüde yanlış davranışlarda bulunduğumu ispatlarsanız, sizin isteğiniz kabul edilir" der. Çünkü Süikast Bürosuna göre sorumluluğu onlara ait olan ölümler için bunu hak etmeyen ve ölümü insanlığa fayda sağlamayan tek bir kişi bile yoktur. Konuşmadan sonra ikili günlerce buluşup tartışır ve en sonunda Hall, Dragomiloff'un haksız olduğunu kanıtlar. Bunun üzerine Dragomiloff kendi süikast emrini kabul eder. Hall ona süikast emrine gerek olmadığını sadece büroyu kapatmasının yeterli olacağını söyler ama Dragomiloff'u ikna edemez.

Bir kaç gün sonra sevdiği kadın Grunya'nın evine davet edilen Hall, Grunya'nın dayısı Sergius Constantine'in aslında Süikast Bürosunun şefi olduğunu görür. Ona tekrardan emri geri alması için yalvarır lakin Dragomiloff kararından geri dönmez ve kızını Hall'a emanet eder. O günün akşamında eşyalarını toplayıp büronun en yetenekli süikastçısını çağırır ve ona kendi süikast emrini verip kaçar. Büronun kurallarına göre süikast en geç 1 yıl içerisinde işlenmelidir.

Dragomiloff yokluğunda 1 yıl boyunca süikastı yönetmesi için Hall'ı geçici sekreter yapar. En başta Hall gibi süikastçılarda bu duruma karşı çıkararak şefin emirlerine uymak istemezler. Fakat sonrasında Dragomiloff kendi süikastçılarını öldürmeye başlar. Onun kararlılığını gören diğer süikastçılar artık bu görevi ciddiye alarak her yerde onu arayıp öldürmeye çalışırlar. Süikast Bürosu, Jack London tarafından başlanıp ölümünden sonra Robert L. Fish tarafından tamamlanıp 1963'te yayımlanmıştır. Roman, ölümün ve şiddetin ahlaki sınırlarını sorgularken, aynı zamanda güç ve ideal arasındaki kırılğan dengeyi de gözler önüne serer. Süikast Bürosu aksiyon ve macera kurgusunun ötesinde, sunu da hatırlatır: Her güçlü ilke eninde sonunda sahibini de yargılar.

Karıncalar Arasında Sosyal Parazitizm

Sosyal Parazitizm Nedir ve Nasıl İşler?

Sosyal parazitizm, bazı karınca türlerinin başka karınca kolonilerini ele geçirerek veya sadece saldırarak onların iş gücünü kullanmasıdır. Bu parazit karıncalar, bildiğimiz o çalışkan karınca düşüncesinin aksine yiyecek toplama, yumurta bakımı ve yuvayı koruma gibi görevleri kendileri yapmak yerine, saldırdıkları ev sahibi koloninin işçilerine yaptırır. Bu durum genellikle içerisinde bilinenin aksine birden fazla türün yaşadığı karma kolonilerin oluşmasına yol açar. Örneğin bazı köleci karıncalar kırmızı renkteyken, köleleştirdikleri türler siyah renklidir. Bir yuvada hem kırmızı hem siyah karıncaların panik hâlinde bulunması, sosyal parazitizmin açık bir işaretidir. Ancak tüm sosyal parazitler aynı yöntemi kullanmaz. Bu noktada sosyal parazitizmin farklı türleri devreye girer.

Geçici Sosyal Parazitizm:

Geçici sosyal parazitizmde temel sorun şudur: Parazitik kraliçe, ev sahibi koloni tarafından "yabancı" olarak tanınmadan sanki hep oradaymış gibi kabul edilmelidir. Peki ama akıllarda bir soru; Karıncalar birbirlerinin tıpatıp aynısı olmalarına rağmen birbirini nasıl tanıyabilir? Bu sorunun en basit cevabı kokudur. Karıncaların görme ve duyma duyuvarı çok fazla gelişmemiştir (hatta bazı karınca türleri [özellikle tünelci Toprak üstüne çıkmayan türler] direkt olarak kördür) Fakat bu eksiliği karşılamak adına Karıncalar, vücutlarının dış yüzeyinde bulunan kutikular hidrokarbonlar (cuticular hydrocarbons, CHC) sayesinde kolonilerini, kolonilerindeki işçiler de karıncayı tanıyabilir ve saldırmaz. Her koloninin kendi kraliçesinden gelen kendine özgü bir kimyasal imzası vardır ve işçiler, antenleriyle temas ederek bu imzayı sürekli kontrol eder. Bu imzayı taşımayan herhangi bir karınca koloni için potansiyel bir tehdit olarak algılanır ve direkt olarak saldırılır. Bu sistem çok hassastır; küçük bir fark bile saldırıya yol açabilir.

Karıncalar çoğu zaman doğadaki en kolektif ve sosyal canlılar olarak bilinir. Küçük boyutlarından gelen dezavantajı dengelemek adına 100-140 milyon yıllık bu evrimsel süreçte yaklaşık 12.000 farklı türe ayrılmış ve her bir tür yaşadığı ortam koşulları ve çevresel etkenlerden dolayı birbirinden farklı adaptasyonlar geliştirmiştir. Tüm karıncalarda ortak sayabileceğimiz özellikler arasında büyük koloniler hâlinde yaşamak, görev paylaşımı yapmak ve birlikte hayatta kalmayı başarmak gibi sosyal etmenler olsa da hayatta kalmak için geliştirilen bu fazla sosyallik her zaman istendiği sonuçları vermeyebilir. Bazı karınca türleri, başka karıncaların emeğini sömürerek yaşamlarını sürdürür. Bu davranış biçimine sosyal parazitizm adı verilir. Bu ilginç olgu, özellikle köleci karıncalar söz konusu olduğunda, doğadaki en çarpıcı örneklerden birini oluşturur. Sosyal parazitizm, iş birliği üzerine kurulu bir toplumda bile sömürünün nasıl ortaya çıkabildiğini gösterir.

Sosyal Parazit Karıncaların Kullandığı Farklı Yollar:

Karıncalar kolonileri son derece kapalı ve savunmalı sosyal sistemlerdir. Bir koloniye yabancı bir bireyin girmesi neredeyse imkânsızdır; çünkü karıncalar, kolonilerini kimyasal tanıma sistemleri sayesinde korur. Sosyal parazit karıncaların başarısı, bu sistemi aşabilmelerine dayanır. Bu nedenle sosyal parazitizm yalnızca davranışsal değil, aynı zamanda kimyasal bir olgudur.

Geçici parazit kraliçe bu sistemi nasıl aşar?

Geçici sosyal parazit kraliçeler birkaç farklı strateji kullanır:

-Kimyasal kamufyaj;

Parazit kraliçe, ev sahibi işçilerle (genellikle daha güvenli olduğundan yuvadan atılmış ölü işçilerin vücudunu sürerek yapar) ya da doğrudan ev sahibi kraliçeyle fiziksel temas kurar. Bu temas sırasında kolonide karıncaların kutikular hidrokarbonları, parazitin vücuduna geçer. Böylece parazitik kraliçe, koloniye aitmiş gibi kokmaya başlar. Bu yöntem özellikle öz kraliçenin öldürülmesi sırasında etkilidir; çünkü saldırı esnasında hidrokarbon transferi maksimumdur.

-Kimyasal taklit;

Bazı parazit türleri yalnızca hidrokarbon "çalmakla" kalmaz; benzer hidrokarbonları kendileri sentezler. Bu, evrimsel olarak gelişmiş bir özelliktir ve genellikle ev sahibi türle yakın akrabalık gerektirir. Buda bizi Emery kuralına götürür lakin bu kuralı biraz sonra açıklayacağız.

Peki koloninin öz kraliçesinin öldürülmesi neden önemlidir?

Koloninin kimyasal kimliği büyük ölçüde kraliçe tarafından belirlenir. Ev sahibi kraliçe öldürüldüğünde Koloninin kimyasal dengesi bozulur. Parazitik kraliçe, yeni kimyasal referans noktası hâline gelir. Bundan sonra yumurtladığı kendi türünün yumurtaları otomatik olarak koloni tarafından kendi kolonisinin olarak algılanır ve bakımı üstlenilir. Bir kraliçe karıncanın ortalama 10 ila 30 yıl arası değişebilen ömründeki en zor ve genelde kraliçenin ölmesiyle sonuçlanan kısım ilk yıldır çünkü kraliçe sıfırdan bir koloninin temellerini tek başına atmaya zorundadır en büyük avantajı birliktelik olan bir canlı için bu hayatında karşılaştığı ve karşılaştacağı en zorlu görevdir. Örneğin yapılan bir araştırmada *Selonopsis invicta* (ateş karıncası) türü 980 tane genç kraliçeden çiftleşme uçuşu sonrası 120 gün hayatta kalmayı başaran kraliçe sayısı sadece ama sadece 5 yani %0,5'lik bir oran var ki bu sadece ilk 120 gün için geçerli eğer 1 yıla bakarsak bu oran %0,04'e kadar düşüyor. İşte parazitik kraliçeler bu konuda zaten işçileri var olan bir koloniyi devraldığı için bu zorlu ve genellikle başarısız olan bu süreci atlamaş olurlar.

Kalıcı İnquiline Parazitizm:

Kalıcı inquiline parazitizm, kimyasal açıdan daha incelikli bir strateji gerektirir. Çünkü öz kraliçe öldürülmez. Parazitik kraliçe, bu sefer kraliçeliği devralmak yerine uzun süre aynı kolonide fark edilmeden yaşamaya çalışır. Ayrıca bu parazitik türler kendi işçilerini üretmek yerine doğrudan türün devamlılığı adına kraliçe ve erkek üretmek için yumurtlar. Peki bu parazitik kraliçelerin stratejileri nelerdir?

a) Kimyasal baskılama

Bazı inquiline türleri, vücutlarında çok düşük miktarda hidrokarbon taşır. Bu durum kimyasal olarak önemsiz olmak anlamına gelir. Sonuç olarak işçiler, parazitik kraliçeyi net bir şekilde sınıflandıramaz ve tanıma eşliğinin altında kaldığı için saldırı tetiklenmez.

b) Kimyasal uyum

Zamanla parazitik kraliçe Koloninin hidrokarbon profilini pasif olarak üstüne alır ve kendi ürettiği hidrokarbonları ev sahibiyle uyumlu hâle getirir. Bu süreç haftalar hatta aylar sürebilir. İnquiline'ler genellikle işçi üretmez, çünkü işçi üretmek enerji maliyetidir ve kolonide zaten hazır iş gücü ve geçici parazitiklerin aksine yeni işçi nesilini yumurtlayacak bir başka kraliçe (koloninin kendi öz kraliçesi) vardır. Amaç, genlerin yayılmasıdır, koloni yönetimi değil. Bu yüzden tüm enerji Erkek ve kraliçe üretmeye harcanır. Aman aman resmen inanılmaz...

Köleci (Dulotik) Parazitizm:

Köleci karıncalar, sosyal parazitizmin en agresif ve en karmaşık biçimini sergiler. Şahsen benimde en çok ilgimi çeken bu parazitizm türünde resmen kimyasal silahlar bu kimyasal silahlardan doğan davranışsal manipülasyonlar gerçekleşir. Başka kolonilere baskın yapan bu türler diğer anlattığım türlerin aksine var olan kolonileriyle baskına giderler ve baskın yaptıkları koloninin yumurta ve pupalarını çalarlar çünkü bu yumurta ve pupaların daha kimyasal kimliği henüz belli değildir. Kendileri bu yumurtaları yetiştirmelerinin ardından bu yumurtalardan çıkan işçiler kendini bu koloniye ait zanneder ve kendisini kaçırarak koloninin yumurtalarına bakar, yemek toplar hatta gelecekte bu baskınlara onlarda dahil olur. Genellikle baskın yaptıkları kolonide kafa karışlığından faydalandıkları için iki tarafta az zayıyat verir (baskın yapılan koloninin yumurtalarını saymazsak tabii) ve bu sayede belli bir süre sonra baskın yapılan koloni toparlanır. Koloni toparlandıktan sonra kuvvetle muhtemel bir daha baskın yer hatta işin trajikomik kısmı ilk baskından sonraki bu baskınlarda koloninin aslında kendi işçileri olan fakat yumurtayken kaçırılan işçilerde dahil olabilir. Her ne kadar kendi kolonileri olsada obligat köleciler evrimsel olarak köleciliğe aşırı bağlanmıştır ve bundan dolayı geliştirdikleri adaptasyonlarda tamamen bu kimyasalları üretme ve savaşmaya uygun çenelere yöneliktir bundan dolayı da diğer karıncaların yapabildiği yumurta bakımı gibi temel görevleri yerine getiremezler çünkü morfolojileri (örneğin çene yapıları) elvermez. Bu yüzden de obligat köleciler köleye muhtaçtır çünkü köleler olmadan koloni dolaylı olarak çöker. Buda evrimsel bir geri dönüşüzlük örneğidir. Bu baskınlar sırasında:

a) "Dufour" bezinden salgıladıkları kimyasalları kullanırlar ve bu kimyasallar Özellikle *Polyergus* gibi obligat kölecilerde Hedef kolonideki işçilerin koordinasyonunu bozar, işçileri yatıştırabilir ya da en ilginç işçilerin birbirine saldırmalarına neden olabilir. Bu durum "kimyasal kaos" yaratır ki buda karıncaların az önce bahsettiğim en önemli birbirini tanıma ve iletişim stratejisidir. Yani aslında bu türler baskın yaptıkları kolonilerin doğrudan iletişim ağlarına saldırır.

b) Normalde alarm feromonları koloniyi savunmaya geçirir. Ancak köleci karıncalar, alarm sinyalinin yanlış yönlendirilebilir veya aşırı alarm yaratarak panik ve düzensizlik oluşturur. Sonuçta savunma etkisiz hâle gelir.

Polyergus cinsi bir işçi karıncanın orak şeklindeki çene yapısı

Emery Kuralı ve Evrimsel Bağlantı

Bilim insanlarına göre sosyal parazitler genellikle ev sahibi türlerle yakın akrabadır. Bu düşünce Emery Kuralı olarak bilinir. Yakın akrabalık, parazitlerin ev sahibinin kimyasal sinyallerini taklit etmesini kolaylaştırır. Dünya genelinde 12.000'e yakın karınca türü olmasına rağmen, sosyal parazit olan türlerin sayısı oldukça azdır. Buna rağmen bu türler özellikle ılıman iklimlerde daha yaygındır. Sosyal parazitizmin neden bazı ortamlarda ortaya çıktığı ise hâlâ araştırılmaktadır.

Sonuç

Sosyal parazitizm, karıncaların yalnızca çalışkan ve sosyal canlılar olmadığını; aynı zamanda karmaşık, stratejik ve bazen acımasız davranışlar sergileyebildiğini gösterir. Bu durum, doğadaki iş birliği ve sömürü dengesini anlamamız açısından büyük önem taşır. Küçük canlıların dünyasında yaşanan bu büyük mücadele, doğanın ne kadar şaşırtıcı olabileceğini bir kez daha kanıtlamaktadır.

Gustav Klimt
"Anne ve Çocuk"
(Mother and Child)

"Cennet,
annelerin
ayakları
altındadır."

Dünyaya gözlerimizi açtığımız ilk andan itibaren, hayatı anlamlandırmaya çalışırken sığındığımız en güvenli liman annelerimizdir. Hayatın koşturmacası içinde dönüp arkamıza baktığımızda, her düştüğümüzde bizi kaldırmak ve başarılarımızda da arkamızda gururla durmak için hep oradadır. Büyüdükçe anlıyoruz ki, annelik sadece bizi dünyaya getirmekle bitmiyor. Annelik, sadece bir unvan değil; sabrın, fedakarlığın ve karşılıksız sevginin yeryüzündeki en somut halidir. Bir anne, çocuğunun ilk adımlarında heyecanlanan, ilk düşüşünde canı yanan, ilk başarısında ise gözleri gururla dolandır. Bizler büyürken, onların saçlarına düşen her akta, yüzlerindeki her çizgide bizim çocukluğumuzun ve gençliğimizin izleri vardır. Kendi hayallerini, uykularını ve hatta kimi zaman hayatlarını bizim için arka plana iten annelerimiz, bizlere sadece yaşamı vermez; aynı zamanda iyiliği, dürüstlüğü ve güçlü kalabilmeyi öğretir. Toplumların temel taşı olan ailenin mimarı da onlardır; çünkü onların şefkatiyle büyüyen her çocuk, yarının dünyasını daha yaşanabilir kılacak olan birer bireydir.

Mayıs ayının bahar günlerinde kutladığımız Anneler Günü ise duyduğumuz minneti dile getirmek için harika bir fırsattır. Ancak kabul etmeliyiz ki, bir ömrü bize adayan insanlara olan teşekkürümüzü tek bir güne sığdırmak haksızlık olur. Bu özel gün, sadece onlara süslü hediyeler almak ya da mesajlar atmak demek değildir; asıl anlamı, yorgun gözlerindeki tebessümü görebilmek, içten gelen bir sarılmayla teşekkür edebilmek ve hak ettikleri değeri onlara her gün hissettirebilmektir.

Bugün, bizlerin başarısı için her an dua eden, her düştüğümüzde bizi ellerimizden tutup kaldıran annelerimizin günüdür. Onların bizden tek beklentisi, yüzümüzdeki bir tebessüm ve kendimize, çevremize, milletimize faydalı birer insan olduğumuzu görmektir.

Başta binbir emekle bizleri yetiştiren kendi annelerimiz olmak üzere, yüreğinde anne şefkati taşıyan tüm kadınların Anneler Günü kutlu olsun!

ROMEO

*Bendeki yerini seviyordum Romeo
Çok seviyordum
Sen beni sevmesen de, ben
Ben seni seviyordum*

*Özlüyorum Romeo
Seni çok özlüyorum
Sen beni özlemesen de, ben
Ben seni özlüyorum*

*Unutamıyorum Romeo
Seni unutamıyorum
Sen beni unutsan da, ben
Ben seni unutamıyorum*

New Year's Day

Every year, when the clock strikes midnight and the sky fills with fireworks, we celebrate something much older than we realize: the beginning of a new year. But have you ever wondered where this tradition actually started? New Year's Day is one of those rare celebrations that sits at the crossroads of history, tradition, and pure global excitement. Today we think of it as fireworks, countdowns, and glittery outfits, but the story of New Year's goes way deeper than that.

The earliest New Year celebrations date back over 4,000 years to ancient Mesopotamia. Back then, the new year didn't start in January but in late March, around the beginning of spring. Later, the Romans -who loved a good calendar makeover- shifted the date to January 1st. They named the month after Janus, the two-faced god of beginnings, who could look both forward and backward. Pretty suitable for a holiday where we reflect on the past year while dreaming up our future goals.

Fast-forward to today, and New Year's has transformed into a truly global moment. Cities around the world celebrate in their own unique ways: the sparkling ball drop in New York City, lanterns lighting up the sky in Tokyo, and watching O Ses Türkiye in Türkiye! The details change, but the shared feeling is universal; hope, excitement, and a little bit of

Why Fireworks and Parties?

Fireworks didn't start as a pretty light show. In ancient China, loud noises and bright sparks were believed to scare away evil spirits. Today, the reason is simpler: fireworks bring people together. Whether you're in New York watching the Times Square ball drop or in Istanbul listening to countdowns along the Bosphorus, fireworks make everyone feel connected for a brief moment.

What makes New Year's especially fun is that it speaks to everyone. Kids love the fireworks and staying up past bedtime. Teens turn the night into a social highlight; countdowns, photos, group plans that may or may not actually happen. Adults get that fresh-start energy, planning new habits, new dreams, and sometimes a whole new version of themselves. And older generations see it as a moment of gratitude, reflection, and reconnecting with loved ones. No matter how old you are, there's something about counting down those last ten seconds that feels exciting and emotional.

Traditions

New Year's Eve is a night blessed with tiny traditions, the kind that add charm, energy, and a touch of superstition to the moment the clock hits midnight.

Eating 12 Grapes Under the Table: Spain

Grapes have long represented luck in love and good fortune. People used to eat 12 grapes under the table just one minute before midnight in Spain, now all over the World. One for each month of the year and one for each wish. Some say the sweetness or sourness of each grape predicts how that month will go. Others take a more modern approach: "Just finish the grapes before the clock stops, good fortune doesn't wait."

Denmark In Denmark, people celebrate the New Year by throwing old plates at the doors of their friends and loved ones. This tradition symbolizes loyalty, friendship, and good fortune. The more plates you find at your door on the morning of January 1st, the more people cared enough to literally “break something for you.”

A New Year’s Vision Board is a creative and visual way to map out your goals, wishes, and intentions for the upcoming year. People use photos, keywords, magazine cutouts, colors, and affirmations to represent what they want to attract , whether it’s success, new experiences, personal growth or items on your to-buy list. Think of it as a visual compass for the year ahead: something that reminds you where you want to go and who you want to become.

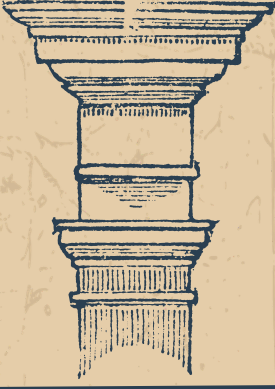

İnsan Olabilmek

İnsan olabilmek önemli
Her şeyden değerli
İyi bir insansan eğer
Açılır güzel kapıların kilidi

En önemlisi saygı ve sevgi
Onlar insanın en iyi özelliği
Bunları sakın kaybetme
Yap elinden gelen her şeyi

Biraz çabala sen de hadi
İnsan etmeye çalış herkesi
Sen iyi bir insan olursan eğer
Onlar da örnek alırlar seni

EDEBİYAT

*Edebiyat eğlenceli aslında
Şiir, hikaye ve konuşmayla
Sen de bir dene
Denemededen yargılama
Zor belki ama
Sıkıcı değil asla
Başaramam deme
Bak başarılanlara
Şiir yakışır hayata
Anlatır bize en ince ayrıntısıyla
Kısa ve öz olur belki
Çok güzel anlatır ama
Herkesin duygusuna
Saygı duyar unutma
Şair her zaman duygularını belirtmez
Yazar senin de düşünceni kata kata*

Bir okul döneminin daha sonuna gelirken, dergimizin bu sayfasını hem bir teşekkür hem de yeni bir başlangıç için ayırmak istedik. Öncelikle, bu bayrağı bize devreden 12. sınıflarımıza, okulumuzun kültürü haline gelen bu dergiye verdikleri tüm emekler için sonsuz teşekkürler.

Bundan sonraki süreçte bizler, Derin Ela Göysen ve Defne Yılmaz olarak dergi yönetimini devralmanın heyecanını yaşıyoruz.

Bu yolda bizden desteklerini esirgemeyen, her satırımızda emeği olan edebiyat öğretmenimiz ve sorumlu hocamız Serkan Hocamıza ve bizlere her zaman kapılarını açan Müdiremiz Bahriye Hocamıza teşekkürü bir borç biliriz.

Yeni sayılarda, yeni fikirlerle ve aynı heyecanla buluşmak üzere. Şimdilik kalemimizden dökülenler bunlar, ama anlatacak daha çok hikayemiz var!

BİZİMLE İLETİŞİME GEÇİN

Bizi sosyal medyadan
takip etmek için:
@dergikalender

**Kartal
Anadolu
Lisesi'ne
ulaşmak
için:**

Sonraki sayılar için yazılarınız, geri bildirimleriniz, önerileriniz ve daha fazlası için:
@dergikalender@yahoo.com

**Tel: 0216 352 11 05
Fax: 0216 305 64 36
Cevizli, Karabük Cd.
No:10, 34865 Kartal/
İstanbul**